

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24	Utgitt 27 desember	1940
Innhold.		Side
Forordn. om endringer i bestemmelsene om tollavgifter		695
Forordn. om forbud mot å bruke kastenot og drivgarn til fangst av laks og sjøaure i Namsen og Sandøla		696
Forordn. om rasjonering av mineraloljer		697
Forordn. om regulering av og bygningsvedtekter for kvartalet mellom Nytorget—Bergjelandsgata, Stavanger		700
Forordn. om bruk av gift til fangst av rovdyr i Sørfold		701
Forordn. om tillegg til forskriftene om rasjonering av tekstil- og lærvarer		701
Forordn. om håndhevelsen av prislovgivningen		702
Forordn. om bygningsvedtekter for Skjeberg		707
Forordn. om bruk av gift til fangst av rovdyr i en rekke herreder i Hordaland fylke		711
Forordn. om utenrettslig efterforskning		711
Forordn. om forbud mot utførsel av ved fra Møre og Romsdal fylke		713
Forordn. om forbud mot bruk av fangstinnretninger for forskjellig skogsfugl og hare i forskjellige deler av landet		713
Forordn. om full lønnsutbetaling til timelønte arbeidere i jule- og nyårshelga 1940—41		713
Forordn. om bevillingstvang for herbergenæring i Drøbak		714
Forordn. om vedtekt til bygningslovens § 26 for Dokka		714

Forordning om endringer i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter. 4 desbr.

Nedennevnte tollforandringer gjøres gjeldende fra og med 16 desember 1940:

Lin, hamp, manillahamp, aloëhamp, jute og desslike spinne-
stoffer, papirgarn samt arbeider derav:

4. jute i spunnet arbeid samt papirgarn:

Anm. Polert og apprettert hyssing av jute fortolles
som de tilsvarende varer av lin eller hamp.
Tara for osv. (som nå).

9. tøyer, blekte og ublekte (hvorunder seilduk) — jute og
papirgarnvarer unntatt — hvorav en halv meter i kva-
drat veier 110 gr eller mer 1 kg kr. 0,10

4 desbr. 16. andre varer av ovennevnte spinnestoffer eller papirgarn:

b. av jute eller papirgarn:

Anm. 2. Varer av de her nevnte spinnestoffer eller papirgarn i forbindelse med bomull fortolles som bomullsvarer; i forbindelse med ull som ullvarer; i forbindelse med silke som silkevarer. Varer av jute eller papirgarn i forbindelse med lin, hamp og desslike spinnestoffer som lin.

Metaller:

II. i arbeide:

C. av jern:

1. b. annet stål, stang- og boltjern over 10 mm i største dimensjon av tverrsnittet, flattjern over 3 mm's tykkelse og inntil 150 mm's bredde samt sveiset armeringsnett 100 kg kr. 1

Papir og papp samt arbeider derav:

4. a. smergel-, glass-, sand- og annet slipe- og polerpapir, også tilskåret, utstanset eller på annen måte tilformet 1 kg kr. 0,04

Sekker (til innpakning av varer):

- a. av jute, hamp og papirgarn 1 kg kr. 0,20

Tøyer:

1. spartlede, malte, lakkerte, fernisserte, med gummielastikum, guttaperka eller olje gjennomtrukne eller bearbejdede varer; likeledes tøy overgytt med papirmasse:
 - a. smergel-, glass-, sand-, samt annet slipe- og polerlerret og liknende, også tilskåret, utstanset, formet, sydd eller på annen måte sammenføyd 1 kg kr. 0,20

Oslo 4 desember 1940.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

9 desbr.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

I. Inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1945, er det forbudt å bruke kastenot og drivgarn

til fangst av laks og sjøaure i Namsen og 9 desbr. Sandøla elver i Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke.

II. Brudd på denne forordning straffes etter § 37 i lov av 27 februar 1930 om laks- og sjørrettfiskeriene m. v.

III. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1941.

Forordning om rasjonering av mineraloljer.

Kap. I.

10 desbr.

§ 1. *Forordningens omfang.* Med mineralolje menes i denne forordning følgende mineraloljer og fett:

1. Bensin.
2. Solarolje (fyringsolje nr. 1).
3. Dieselolje (fyringsolje nr. 2).
4. Fyringsolje nr. 3.
5. Smøreoljer, nye, regenererte og brukte, herunder transformatorolje.
6. Smørefett.

Forordningen gjelder dog ikke:

1. Teknisk bensin (white spirit, dilutin, varnolin, songajol).
2. Petroleum.

Kap. II.

§ 2. *Salg til forbruker. Kjøps- og bruksforbud.* Det er forbudt i noen form å avstå, motta eller bruke mineralolje hvis det ikke foreligger slik kjøps- eller brukstillatelse til forbruker som i denne forordning bestemt.

§ 3. *Kjøps- og brukstillatelse til forbruker.* Tillatelse til kjøp eller annet erverv av mineralolje til forbruker gis gjennom utstedelse av rasjoneringskort. I unntakstilfelle kan Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger tilvise forbruker mineralolje uten kort. Rasjoneringskort eller tilvising gis for et bestemt tidsrom og kvantum og gir forbrukeren rett til å bruke det tilståtte kvantum i den tid og på de vilkår som er bestemt.

Tillatelse til bruk av mineralolje som ikke er forbrukt i den fastsatte tid eller som ikke er ervervet gjennom kjøpe-kort eller tilvising, gir rasjoneringsmyndighetene gjennom brukstillatelse.

§ 4. *Retten til å gi kjøps- og brukstillatelse til forbruker.* Søknad om å få rasjoneringskort eller brukstillatelse sendes til transportutvalget i vedkommende distrikt, eller når det

10 desbr. gjelder annen mineralolje til fiske og fangst på sjøen enn bensin, til oljenemnda i kommunen. Utvalget eller nemnda avgjør søknaden hvis ikke Direktoratet for industriforsyning har bestemt noe annet. Søknad om mineralolje til bruk for norske personer eller firmaer som er beskjeftiget i tysk tjeneste, til bruk i denne tjeneste, skal også sendes til transportutvalget, men først etter at erklæring foreligger fra Wehrmachtsauftraggeber og Standortältester eller av Bauleitung, hvis det gjelder flygevåpenets byggearbeider.

I samsvar med rasjoneringsmyndighetenes vedtak utsteder politiet i by eller lensmenn på landet rasjoneringskort for kjøp, eller legitimasjon for tillatelse til bruk.

Rasjoneringsmyndighet som gir kjøps- eller brukstillatelse til mineralolje, kan sette vilkår og gi pålegg som er skikket til å sikre at den anvendte mineralolje gir så stor nytte som mulig.

§ 5. *Mineralolje til tyske myndigheter.* Ved levering av mineralolje til tyske myndigheter erstattes kjøps- og brukstillatelse (tilvising eller rasjoneringskort) av Wehrmachtskreditscheine eller Wehrmachtsauslieferungsscheine for den tyske vernemakt og av Behördenkreditscheine eller Behördenauslieferungsscheine for de tyske sivile myndigheter eller det tyske politi.

§ 6. *Rasjoneringskort m. v.* Kjøps- eller brukstillatelse, rasjoneringskort eller tilvising kan ikke overdras.

Rasjoneringskort gjelder for det bestemte tidsrom det er utstedt for og 2 uker etter utløpet av dette.

Den som selger eller på annen måte leverer mineralolje til forbruker, skal klippe merker av kjøpekortet for det som er levert eller motta tilvising. Levering mot løse merker er forbudt.

Kap. III.

§ 7. *Levering til forhandler.* Det er forbudt å selge eller på annen måte levere mineralolje til forhandler for videre avståelse hvis ikke forhandleren samtidig leverer merker etter § 6, siste ledd, eller tilvising for det kvantum som blir tatt imot.

Kap. IV.

§ 8. *Kjøretillatelse.* Det er forbudt å bruke motorkjøretøy uten kjøretillatelse av Direktoratet for industriforsyning eller den som dette gir myndighet. Kjøretillatelse er nødvendig også ved bruk av urasjonert brensel. På bil må kjøretillatelsen være anbrakt på frontglasset.

§ 9. *Kjørebok.* Kjøretillatelse kan gjøres betinget av at det også føres kjørebok. Direktoratet for industriforsyning

eller den som dette bemyndiger, gir nærmere forskrifter om 10 desbr. kjørebokens innhold og hvordan den skal føres. Den som har fått pålegg om å ha kjørebok, skal også ha den med seg under kjøring i den stand forskriftene krever.

Kap. V.

§ 10. *Omgjøring av kjøps- og brukstillatelse.* Den rasjoneringsmyndighet som har gitt kjøps- eller brukstillatelse, kan helt eller delvis omgjøre denne, når den finner at grunnlaget for tildelingen ikke lenger er til stede. Dette gjelder således når de opplysninger tildelingen bygger på, viser seg å ha vært uriktige eller forutsetningene for tildelingen har endret seg vesentlig.

I forbindelse med omgjøringen kan rasjoneringsmyndigheten bestemme at rasjoneringskort, tilvising, brukstillatelse eller kjøretillatelse skal leveres tilbake og mineraloljen avgis til den myndigheten bestemmer. Bestemmelsen kan om nødvendig gjennomføres ved politiets hjelp.

Bestemmelse som nevnt i de to foregående ledd, kan ankes inn for Forsyningsdepartementet eller den det bemyndiger. Bestemmelsen gjelder til ankeinstansens avgjørelse foreligger.

§ 11. *Dispensasjon m. v.* Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning eller gi utfyllende bestemmelser.

§ 12. *Straff- og inndraging.*

1. Overtredelse av noen forskrift eller bestemmelse som er gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen, medfører straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

2. Hvis noen med skjellig grunn mistenkes for overtredelse som nevnt i denne paragraf, kan kjøretillatelsen og mineraloljen, selv om den ikke tilhører den mistenkte, inndras av politiet til straffesaken er endelig avgjort.

§ 13. *Ikrafttreden m. v.* Denne forordning trer i kraft 1 januar 1941.

Fra samme dag oppheves:

Administrasjonsrådets forskrifter om rasjonering av bensin i skrivelse av 26 april 1940 (rundskrivelse nr. 6).

Administrasjonsrådets forskrifter om rasjonering av smøreoljer av 27 april 1940 (rundskrivelse nr. 7).

Administrasjonsrådets forskrifter av 8 og 10 juni 1940 om rasjonering av brenseloljer (rundskrivelse nr. 11 og 8).

Administrasjonsrådets tilleggsforskrifter om rasjonering av bensin og smøreoljer av 27 mai 1940 (rundskrivelse nr. 10).

10 desbr. Bestemmelser av 18 juni og 13 august 1940 om utlevering av bensin til norske personer som arbeider for tyske militære myndigheter (rundskrivelse nr. 13 med tillegg).

Administrasjonsrådets bestemmelse av 10 juli 1940 om vilkår for kjøretillatelser under brennstoff- og smøreoljerasjoneringsen (inntatt i rundskrivelse nr. 17).

Forsyningsdepartementets bestemmelser av 9 juli 1940 om kjøretillatelser ved prøvekjøring m. v. (rundskrivelse nr. 18).

Bestemmelser av 22 august 1940 om kjøretillatelser for norske biler i tysk tjeneste (rundskrivelse nr. 23).

Forsyningsdepartementets bestemmelser av 31 august 1940 om tildeling av mineraloljer til ferskfisktransport.

Bestemmelser om statistikk av 22 august 1940 (rundskrivelse nr. 24).

Bestemmelser av 30 august 1940 om oppgaveplikt m. v. for private brenseloljelagere (rundskrivelse nr. 28).

Bestemmelse om brenseloljekort av 10 oktober 1940 (rundskrivelse nr. 33).

Forsyningsdepartementets forskrifter av 10 september 1940 om kjøretillatelse m. v. (rundskrivelse nr. 34).

Bestemmelse av 13 september 1940 om statistikk (rundskrivelse nr. 36).

Bestemmelse av 7 november 1940 om mineraloljer til norske firmaer som arbeider i oppdrag for de tyske myndigheter (rundskrivelse nr. 56).

§ 2, § 7, post 3 og første punktum i post 4 og § 8, annet ledd i Forsyningsdepartementets forskrifter om rasjonering av mineralolje til fiske og fangst av 15 og 28 august 1940.

Oslo 10 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

10 desbr. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfestes Stavanger bystyres vedtak i møte 30 oktober 1940 om regulering av kvartalet mellom Nytorget—Kongsteinsgata—Brødregata og Bergjelandsgata i Stavanger.

Samtidig stadfestes med enkelte endringer de av bystyret i samme møte vedtatte vedtekter for det regulerte område.

Vedtektene lyder så:

1. Den del av kvartalet som ligger vest for tømtegrensen A—B reguleres til tomt for ny brannstasjon (bygningslovens § 23).

2. Bebyggelsen skal for det hele kvartal være tett. Ved 10 desbr. nybygging skal bebyggelsen føres opp til den fastsatte gesimshøyde, dog kan byplanrådet tillate større høyde for brannstasjonens tårn og sidebygg langs Brødregata.

3. Arealet mellom brannstasjonens indre fløy og de indre byggelinjer i kvartalets østre del, skal være felles gårdsrom, som ikke må overbygges, bebygges, oppdeles ved innhegninger eller belemres med opplag. Det skal fra alle eiendommer være uhindret kjørbart adkomst til den felles innkjørsel som senere blir bestemt av byplanrådet.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

11 desbr.

Det er i Sørfold herred, Nordland fylke, tillatt i tiden fra og med 1 november til utgangen av april måned å bruke gift til fangst av rovdyr i den del av herredet som ligger på østsiden av Foldenfjord begrenset fra og med Kobbvatnet i nord til og med Tørfjorden, Fagerbakk i syd.

Innen 1 mai må giften samles inn og tilintetgjøres.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes etter reglene i § 32 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899.

Forordningen gjelder inntil videre.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

11 desbr.

Tillegg til forskrifter om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. av 17 august 1940; jfr. tilleggsbestemmelser av 23 september 1940 og forordning av 11 oktober og 9 november 1940.

§ 1. Fra og med 16 til og med 24 desember 1940 er følgende varer unntatt fra rasjoneringsbestemmelsene:

Ferdige kjoler, bluser og skjørt av silke og kunstsilke (ikke undertøy).

Vanter, skjert og sjal.

Fløylsbånd og silkebånd.

Mot klipp av merkene D 1, D 2, D 3 og D 4 på de mel- og brødkort som gjelder for tiden 30 desember 1940 til 26 januar 1941, kan det på hvert merke fra og med 16 til og med 24 desember 1940 selges og kjøpes:

Ett par tøfler eller

en slåbrok (morgenkjole)

»

en badekåpe

»

en røkejakke

»

en genser (pullover)

»

en lusekofte

»

en golfjakke

»

11 desbr. en sengehygge eller
 ett par sportsstrømper »
 ett par våtter.

Løse merker gjelder ikke.

Medlemmer av anstalthusholdninger som ikke har fått utlevert mel- og brødkort, kan av anstaltens ansvarshavende få utstedt inntil fire anvisninger, som gir samme rett som hvert av merkene D 1, D 2, D 3 og D 4. Anvisningene skal lyde på vedkommende kjøpers navn og være forsynt med anstaltens stempel og undertegnet av anstaltens ansvarshavende. Anvisningene skal påføres det tidsrom som de gjelder for (16—24 desember 1940).

§ 2. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak og gi nærmere bestemmelser om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v.

§ 3. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av bestemmelser som gis i medhold av § 2.

§ 4. § 2 siste ledd og § 3 i forskrifter av 17 august 1940 om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. og § 1 siste ledd og § 2 i tilleggsbestemmelser til forskriftene av 23 september 1940 oppheves.

Forordning om håndhevelsen av prislovgivningen.

Kap. 1. Priskontroll m. v.

§ 1. I hvert politidistrikt skal ledelsen av kontrollen med at prisreguleringsbestemmelsene overholdes og av etterforskningen i prissaker legges til en særskilt politiembetsmann. Han skal ha til rådighet et tilstrekkelig antall underordnede polititjenestemenn. Fylkesmannen kan bestemme at en politiembetsmann skal ha myndighet i flere politidistrikter.

Kontrollnemndene i kommunene skal i sitt kontrollarbeid stå under ledelse av det lokale politi etter de nærmere bestemmelser som treffes av vedkommende politiembetsmann innenfor rammen av de forskrifter som til enhver tid er gitt av Prisdirektoratet.

For hvert fylke skal opprettes en reisende politiinspeksjon som skal stå under ledelse av fylkesmannen eller den han bestemmer. Det kan opprettes felles inspeksjon for Oslo og Akershus fylker og for Bergen og Hordaland fylker.

§ 2. Politiet har foruten retten etter § 5 også rett til under kontrollen med overholdelsen av prisreguleringsbestemmelsene å kreve opplysninger og foreta granskning og be-

siktigelser i samsvar med de regler som er fastsatt for kon- 12 desbr.
trollnemndene i § 11, første, annet og fjerde ledd, i anord-
ningen av 12 september 1940 om prisregulering. Bestemmel-
sene om taushetsplikt i samme anordnings § 12 og om straff
for overtredelse i anordningens § 14 får tilsvarende an-
vendelse.

§ 3. Fylkesmennene skal føre tilsyn med overholdelsen av
prisreguleringsbestemmelsene i sine distrikter og kan i dette
øyemed gi pålegg til kontrollnemndene og politiet.

Prisdirektoratet kan gi fylkesmennene og politiet instruk-
sjoner om deres priskontrollvirksomhet.

Fylkesmennene skal også delta i prisreguleringen i den
utstrekning og etter de regler som Prisdirektoratet fastsetter.

Fylkesmennene har rett til å kreve opplysninger og foreta
granskning og besiktigelser i samsvar med de regler som er
fastsatt for kontrollnemndene i § 11 første, annet og fjerde
ledd, i anordningen av 12 september 1940 om prisregulering.
Bestemmelsene om taushetsplikt i samme anordnings § 12 og
om straff for overtredelse i anordningens § 14 får tilsvarende
anvendelse.

§ 4. Dersom en skatteinspektør under sitt arbeid får
kjennskap til eller får skjellig grunn til å tro at noen ervervs-
drivende har overtrådt en prisreguleringsbestemmelse, skal
han melde det til politiet. Avskrift av meldingen skal han
sende til fylkesmannen.

Kap. 2. Rettergangsmåten i prissaker.

§ 5. De i § 1 første punktum nevnte politiembetsmenn
skal ha rett til selvstendig å utferdige forelegg og reise til-
tale og treffe slike andre tiltak som er nødvendige ledd i
etterforskningen og straffeforfølgningen.

§ 6. Reglene i § 2 gjelder også under politiets etterforsk-
ning i prissaker, dog så at den som det er reist tiltale eller
utferdiget forelegg mot eller som er pågrepet eller fengslet,
ikke plikter å gi forklaring, og heller ikke de som står i slikt
forhold til ham som nevnt i straffeprosesslovens § 176.

Forklaringer som er gitt til politiet, kan brukes til bevis
for retten i en prissak, når retten finner det ubetenkelig.

§ 7. Påtalen i prissaker hører under den i straffepro-
sesslovens åttende kapitel bestemte påtalemyndighet.

Prisdirektoratet og vedkommende fylkesmann kan dog
kreve at nærmeste overordnede påtaletjenestemann i henhold
til straffeprosesslovens § 91 omgjør en beslutning av under-
ordnet myndighet om å unnlate eller frafalle forfølgning i en
prissak.

12 desbr. De kan likeledes kreve at forelegg eller rettsavgjørelse i en prissak blir påanket av påtalemyndigheten.

De fylkesmenn som har fått særskilt bemyndigelse fra Justisdepartementet, kan gi politiet pålegg om å utferdige forelegg i bestemte prissaker, eller selv utferdige slike forelegg.

Påtalemyndighetens representant skal varsle Prisdirektoratet og vedkommende fylkesmann til rettsmøter i prissaker. Prisdirektøren og fylkesmannen har rett til å møte i saken, selv eller ved noen av sine tjenestemenn. Varsel til Prisdirektoratet i herreds- og byrettssaker sendes bare når saken er særlig viktig.

§ 8. I prissaker skal forelegg anses vedtatt såfremt siktede ikke ved forkynnelsen eller innen tre dager etter han har fått kunnskap om forelegget, har gitt uttrykkelig melding om at han ikke vedtar forelegget. Slik melding kan gis til den myndighet og på den måte som er omhandlet i straffeprosesslovens § 290.

Ved oversitting av fristen gjelder reglene i straffeprosesslovens § 384.

Forelegget skal inneholde opplysning om reglene i første ledd, og ved forkynnelsen skal siktede gjøres særskilt oppmerksom på dem.

§ 9. Forelegg i prissaker kan også gå ut på tidsbegrenset tap av retten til å drive en ervervsvirksomhet, når overtredelsen er begått under utøving av ervervsvirksomheten.

§ 10. Når politiet utferdiger forelegg i en prissak, skal det straks sende avskrift av forelegget til fylkesmannen, statsadvokaten og Prisdirektoratet. Når fylkesmannen selv utferdiger slikt forelegg, sender han avskrift til statsadvokaten og Prisdirektoratet.

Den overordnede påtalemyndighet kan oppheve et vedtatt forelegg og bestemme at saken skal innbringes for herreds- eller byretten. Meddelelse herom må være forkynt for siktede innen fire uker etter vedtagelsen av forelegget. Den som har utferdiget forelegget, kan ikke føre saken for retten uten etter særskilt pålegg fra overordnet påtalemyndighet.

§ 11. Herreds- og byrettens forretninger med prissaker skal styres av særskilte dommere. Når det finnes påkrevd, vil Justisdepartementet bestemme at en slik dommer skal ha prissakene for flere domssogn eller bestemme at det i et domssogn skal være flere prisdommere.

§ 12. Når herreds- eller byretten behandler prissaker, tilkalles ikke domsmenn.

Når det avsies dom eller kjennelse i en prissak i herreds-

eller byretten, skal utskrift straks sendes til statsadvokaten,¹² desbr. fylkesmannen og Prisdirektoratet.

§ 13. Det opprettes en særskilt lagmannsrett for hele riket til å behandle anke og kjæremål over herreds- og byrettens avgjørelser i prissaker samt anke over forelegg i slike saker.

Prislagmannsretten skal bestå av en lagmann og to andre dommere. Det oppnevnes varamenn. Alle dommere i prislagmannsretten skal fylle de krav som gjelder for høgsterettsdommere. De skal være fast utnevnte embetsdommere, enten således at de utnevnes til embete i prislagmannsretten eller således at embetsdommere ved andre domstoler konstitueres til dommere i prislagmannsretten med eller uten tjenestefrihet fra sitt faste dommerembete. Prislagmannsretten har sitt sæte i Oslo, men den kan holde rettsmøter også på andre steder i Norge. Bestemmelsene i domstolovens § 18 tredje ledd, gjelder ikke for den.

§ 14. Når prissaker behandles av lagmannsrett, tilkalles ikke lagrettemenn i noe tilfelle.

Prissaker kan ikke bringes inn for lagmannsretten som første instans.

Samtykke etter straffeprosesslovens § 400, annet ledd, til fornyet behandling ved lagmannsrett kan ikke gis.

§ 15. Den i straffeprosesslovens § 382, annet ledd, nevnte frist skal i prissaker være fire uker.

Tiltaltes erklæring om anke til lagmannsrett må skje innen syv dager etter domsavsigelsen, eller om han ikke var til stede ved den, etter forkynnelsen av dommen.

Anken kan bare grunnes på feil i saksbehandlingen eller lovanvendelsen eller på utmålingen av straff eller inndragning. Når tiltalte er dømt til ubetinget fengselsstraff eller ubetinget tap for over tre måneder av retten til å drive en ervervsvirksomhet eller ubetinget bøtestraff på 100 000 kroner eller mer, kan han anke fritt over avgjørelsen av skyldspørsmålet, når Prisdirektoratet gir samtykke til det.

Kjæremålsfristen er syv dager.

§ 16. For prislagmannsretten føres saken av den politibetjent som har ført saken for herreds- eller byretten eller av en annen embetsmann ved påtalemyndigheten eller av en særskilt aktor etter nærmere bestemmelse av Riksadvokaten.

Saksbehandlingen foregår etter straffeprosesslovens regler om anke til Høgsterett, når ikke annet følger av bestemmelsene i denne forordning.

I lagmannsretten kan etter bestemmelse av retten mottas forklaring av tiltalte og foretas avhøring av vitner og sak-

12 desbr. kyndige umiddelbart for den dømmende rett, og retten kan foreta granskning med eller uten åstedsbefaring.

Lagmannsretten skal, når den ikke avviser eller forkaster anken, så vidt mulig selv avsi dom i saken og ikke vise den til ny behandling av herreds- eller byretten.

§ 17. Mot prislagsmannsrettens avgjørelser kan ikke anendes kjæremål.

Dens dommer i ankesaker og dens kjennelser om å forkaste anke kan påankes til Høgsterett såfremt tiltalte etter avgjørelsen er dømt til ubetinget fengselsstraff eller ubetinget tap for over tre måneder av retten til å drive en ervervsvirksomhet eller ubetinget bøtestraff på 100 000 kroner eller mer. Lagmannsrettens avgjørelse kan dog alltid påankes til Høgsterett når Prisdirektoratet har gitt samtykke til det.

Reglene i § 15, annet og tredje punktum, og i § 16, første og fjerde ledd, får tilsvarende anvendelse.

Når det avvis dom eller kjennelse i en prissak i lagmannsretten eller i Høgsterett, skal utskrift straks sendes til Prisdirektoratet.

§ 18. Saksbehandlingen i prissaker skal påskyndes mest mulig. I herreds- eller byretten skal avgjørelse i alminnelighet være truffet innen 7 dager og i lagmannsretten innen 14 dager etter at saken er kommet inn for retten. I Høgsterett skal prissaker behandles utenfor tur, og avgjørelse skal i alminnelighet være truffet innen 3 uker etter at saken er kommet inn for retten.

Blir disse frister oversittet, skal rettsboken inneholde opplysning om grunnen.

§ 19. Hvis noen på grunn av overtredelse av prisforskrifter har fått retten til å drive ervervsvirksomhet suspendert (jfr. anordning av 12 september 1940 § 14), kan politiet ved oppslag på eller ved hans forretningssted kunngjøre at forretningen er påbudt stengt på grunn av overtredelse av prisforskrifter, samt hvor lenge den påbudte stengning skal vare.

§ 20. At den domfelte i en prissak har søkt om benådning, stanser ikke fullbyrdelsen av straffen med mindre det særskilt blir bestemt av Justisdepartementet eller av den påtalemyndighet som søknaden sendes inn gjennom.

Kap. 3. Alminnelige bestemmelser.

§ 21. Med prissaker forstås i denne forordning straffesaker om overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av trustloven eller provisorisk anordning om prisregulering av 22 september 1939 eller anordning om pris-

regulering av 12 september 1940 eller forordninger om pris- 12 desbr. regulering som senere måtte bli gitt.

§ 22. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1941. Fra samme tidspunkt oppheves den midlertidige forordning av 16 oktober 1940 om domsmenn i visse straffesaker.

Hvis det før ikrafttredelsen av denne forordning er erklært anke over herreds- eller byrettsdom i prissak og anken ikke er avgjort, går anken til Høgsteretts kjæremålsutvalg og eventuelt til Høgsterett. Er det før ikrafttredelsen gitt samtykke til ny behandling ved lagmannsrett, blir saken å behandle ved lagmannsretten, dog uten lagrette (jfr. § 14, første ledd) og således at retten selv avgjør skyldspørsmålet.

Anke som er erklært før ikrafttredelsen går til prislagmannsretten såfremt ankeerklæringen ikke er innsendt til Høgsteretts kjæremålsutvalg før det nevnte tidspunkt. Det samme gjelder kjæremål i herreds- og byrettssaker når kjæremålserklæringen ikke er innsendt til vedkommende lagmannsrett.

Oslo 12 desember 1940.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

12 desbr.

Herved stadfestes som gjeldende til videre bygningsvedtekter for Skjeberg bygnings- og brannkommune, Østfold fylke, vedtatt av bygningskommunestyret i møte 23 oktober 1940.

Vedtektene lyder så:

Til § 13. Bygningsrådet består av lensmannen i Skjeberg, helserådets ordfører, brannsjefen og 3 av styret i bygningskommunen valte medlemmer.

Til § 23. Det skal overalt anvendes åpen bebyggelse. Bygningsrådet kan dog tilstede unntak herfra når sikkerhet tilveiebringes ved tinglyst erklæring for at naboer oppfører sine hus således av gavlene dekker hinannen.

Til § 26.

1. Som regel må ingen bygning ha mer enn 2 etasjer foruten kjeller og loft. Unntak fra denne regel kan i særlige tilfelle tillates av bygningsrådet for murbygninger, dog ikke for mer enn 3 etasjer.
2. Ingen tomt må bebygges forinnen det foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal og i tilfelle for de med dette naturlig sammen-

12 desbr. hengende kvartaler, såfremt hele kvartalet tilhører samme grunneier. Ingen tomt for boligbygning må bebygges med mer enn $\frac{1}{4}$ av arealet.

Til § 47. Grunneierens plikt til å refundere kommunens utlegg til ervervelse av grunn til vei (gate) skal gjelde inntil det maksimum og på sånn måte som bestemt i bygningslovens § 47.

Til §§ 48 og 49.

1. Bebyggelse av tomt må ikke finne sted med mindre det til tomten fører opparbeidet og godkjent vei (gate) i minst 8 m bredde, og kloakk. Herfra kan styret i bygnings- og brannkommunen tilstede unntak. Oppføres bygning i uregulert strøk skal godkjent adkomstvei, for såvidt den ikke tilhører den byggende, være ham varig sikret ved tinglyst erklæring eller på annen av styret i bygnings- og brannkommunen godkjent måte. I sånne tilfelle kan bestemmelsene om veiens (gatens) bredde og kloakk utgå, når det foreligger tinglyst erklæring om at vedlikeholdet påhviler huseieren.
2. Når ny vei (gate) opparbeides eller eldre vei (gate) utbedres av kommunen skal grunneieren (bygningseieren) etter vedtektenes ikrafttreden som regel (jfr. punkt 7) refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av vei (gate). Denne forpliktelse skal dog ved opparbeidelse av vei (gate) ikke gå lenger enn til å erstatte halvparten av dens utgifter ved opparbeidelse av veien (gaten) i en bredde av inntil 20 m, og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diam. Bestemmelsene i dette punkt gjelder ikke for gjennomgangsvei. Dog kan bestemmelsene gjøres gjeldende for fortau. Med opparbeidelse av vei (gate) forstås opparbeidelse av vei (gate) og i tilfelle fortau etter de av bygningsrådet for vedkommende vei (gate) bestemte profiler.
3. Hvis bygningsrådet med bygnings- og brannkommunens styres samtykke bestemmer det, kan opparbeidelse av vei (gate) utføres av tomteselger eller tomteskjøper. Veien (gaten) må utføres etter bygningsrådets bestemmelser. Ligger veien (gaten) i regulert strøk blir den å overta til vedlikehold av kommunen fra den tid arbeidet er fullført og godkjent, og vedkommende uten omkostninger for kommunen har skaffet denne hjemmel til veigrunnen (gate-).
4. De som i henhold til punkt 3 opparbeider vei (gate) har rett til å kreve refusjon for utlegg til grunn og opparbeidelse av vei (gate) overensstemmende med bestemmelsene i bygningslovens § 49.

5. Erstatningsbeløpet for ervervelse av grunn og opparbeidelse av vei (gate) fastsettes etter lengden av hver grunn til veien (gaten), hvorunder den veistrekning (gatestrekning) som opparbeides samtidig betraktes som enhet. Utgiftene bør ikke stå i misforhold til de fordeler eller den verdiforøkelse som vedkommende grunneier (huseier) oppnår ved foranstaltningen. Spørsmålet herom avgjøres ved skjønn.
6. Kan en vei (gate) bare bebygges på en side skal grunneierens erstatningsplikt i henhold til punkt 2 ikke gå lenger enn til halvparten av de i dette punkt nevnte utgifter.
7. Grunneier (huseier) hvis eiendom ikke støter direkte til veien (gaten), men bare har adkomst til denne, kan tilpliktes å delta i utgiftene i henhold til punkt 2. Beløpet fastsettes ved skjønn.

Til § 57.

1. Hva som i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer skal gjelde også for bygsel og feste­brev.

Betaling for oppmålings- og kartforretninger erlegges etter fastsatt regulativ.

2. For bygninger på statens grunn bortfaller gebyrene når oppmålingen er foretatt på foranstaltning av staten.

Til § 61. Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker uten at det til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt drikkevann. I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

Til § 63, 2. Det er forbudt innen reguleringsområdet å anlegge bedrifter hvori utvikles eller fremstilles stoffer som er eksplosive, sterkt giftige eller illeluktende, så som gassverk, fabrikker for tilvirkning av benmel, kruttmøller, reve­gårder og liknende.

Forbudet gjelder også opplag av sånne stoffer. I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet av styret i bygnings- og brannkom­munen, etter at helserådet har uttalt seg i saker som angår dette.

Det er forbudt å anlegge industrielle bedrifter i de strøk som er planlagt for villamessig bebyggelse. Bygningsrådet avgjør hvorvidt en bedrift skal regnes som industriell.

Til § 97, 2. Bygningsrådet kan påby at det på taket anbringes snøfangere og stige av ildfaste materialer.

Til § 98. Enhver bygning som ligger til vei (gate) skal være forsynt med takrenner og nedløpsrør, som så vidt mulig tilknyttes kloakk.

12 desbr. Til § 112. Grisehus, stall og fjøs kan bygningsrådet nekte oppført i de i reguleringsplanen til villamesig bebyggelse bestemte arealer.

Til § 119. I de strøk som blir bestemt til industrianlegg kan tillates oppført åpne eller lukte skur av tre i en etasje med en høyde til mønet av inntil 6 m og med en grunnflate inntil 250 m². Sånne skur skal ha en avstand fra nabogrunn av minst 3 m og fra annen bygning på samme tomt av minst 6 m.

Til § 137. Bygningsrådet kan kreve at et byggeforetagende skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann, under sånt ansvar og på sånn måte som foreskrevet i lovens § 137.

Til § 144. For behandling av byggeanmeldelser m. v. erlegges gebyr etter fastsatt regulativ.

Til § 146. Bygningsrådet (og helserådet) kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sånne som ikke er eller aktes bebygde.

Til § 150. Bygningsrådet kan treffe bestemmelser om reinhold og belysning av gårdsrom, ganger og trapper, samt om reinhold av lys- og luftegraver og at ubebygde tomter skal holdes i ryddig og ordentlig stand.

Regulativ

for behandling av byggeanmeldelser, oppmåling og kartforretninger m. v.

For behandling av byggeanmeldelser m. v. erlegges gebyr etter følgende regulativ:

1. Ved innsendelse av byggeanmeldelser betales .. kr.	4
2. For tilsyn med byggarbeiders utførelse erlegges for nye bygninger med 1 etasjes høyde med bebygd grunnflate av inntil 25 m ² .. »	4
» » » 60 » .. »	10
» » » 75 » .. »	18
» » » 100 » .. »	24
» » » 150 » .. »	30
» » » 200 » .. »	40
og derover for hver 100 m ² et tillegg av .. »	15
altså for 300 m ² .. »	55
» 400 » .. »	70
» 500 » .. »	85

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hva det er bestemt for 1 etasje.

3. Ved påbygging og underbygging beregnes bare for den eller de etasjer som tilføyes, og er det bare en del av en

etasje betales for dennes flateinnhold. Denne bestemmelse 12 desbr. følges også for kvistværelser i nye hus.

4. For lukte og åpne skur beregnes $\frac{1}{4}$ av det i punkt 2 fastsatte gebyr.
5. For tilsyn med oppførelse av røykpipe eller kanal i eldre bygning erlegges kr. 5. For tilsyn med installering av enhver bakeovn, varmeapparat og dampkjel i så vel gammel som ny bygning erlegges kr. 10.
6. For utstedelse av ferdig-attest erlegges kr. 5.

Gebyrene beregnes av bygningsrådet og erlegges til den som av bygningsrådet er bemyndiget til å utføre vedkommende forretning.

Gebyr for oppmåling og kartforretning (kartlegging av tomt) erlegges etter følgende regulativ:

Oppmåling med kart for tomter inntil 300 m ²	kr. 10
for tomter over 300 m ² inntil .. 1 000 »	» 20
for tomter » 1 000 » » .. 2 000 »	» 30
med tillegg av kr. 5 for hvert overskytende påbegynt 1 000 m ² .	

Kartvitne betales med kr. 1,50 pr. time.

Påvisning av enkelt gatelinje	kr. 10
» » hjørnetomt	» 15
Inntegning av bebyggelse	» 15
Grensepåvisning	» 15
Særskilt utskrift av kartprotokoll	» 5
Attester	» 5

Forordning (Landbruksdepartementet.)

13 desbr.

I tida frå og med 1 november og til utgangen av april månad er det til så lenge tillete å bruka gift til fangst av rovdyr i nedafor nemnte herad i Hordaland fylke: Åsane, Alversund, Askøy, Austevoll, Bremnes, Bruvik, Fitjar, Fjell, Fjelberg, Fusa, Granvin, Hamre, Haus, Herdla, Hordabø, Manger, Meland, Skånevik, Strandvik, Sæbø, Valestrand, Varaldsøy, Vikebygd, Vossestrand og Ølen.

Innen 1 mai må gifta vera samla inn og tilinkjegt.

Brot på denne føresegna vert straffa etter reglane i § 32 i jaktlova frå 20 mai 1899.

Forordning om utenrettslig etterforskning.

13 desbr.

§ 1. Påtalemyndigheten kan under etterforskningen pålegge personer å møte og avgi forklaring for påtalemyndigheten eller politiet.

13 desbr. § 2. Ved avhøring for påtalemyndigheten eller politiet får reglene i straffeprosesslovens kap. 15 om vitner tilsvarende anvendelse, idet påtalemyndigheten trer i stedet for retten. Dog kan beslutning som omhandlet i straffeprosesslovens § 180 annet ledd, annet punktum bare treffes av Politidepartementet.

Grensene for møteplikten skal være de samme som for vitner ved herreds- eller byretten utenfor hovedforhandlingen. Edfesting finner ikke sted.

§ 3. I særlige tilfelle kan Politidepartementet tillate at påtalemyndigheten eller politiet mottar forklaring om forhold som nevnt i straffeprosesslovens § 178, såfremt departementet finner at det av hensyn til viktige statsinteresser er nødvendig at forklaring blir avgitt, selv om den som har krav på hemmeligholdelse nekter å samtykke.

Politidepartementet kan også i særlige tilfelle gi tillatelse som nevnt i straffeprosesslovens § 180 første ledd, såfremt departementet finner at det av hensyn til viktige statsinteresser er nødvendig at forklaring blir avgitt.

§ 4. Forklaring som avgis i medhold av § 2 annet punktum eller § 3 kan bare mottas av en politiembetsmann eller en høyere tjenestemann i påtalemyndigheten. Forklaringen skal i så fall nedtegnes på særskilt dokument. Den må ikke meddeles videre i større utstrekning enn nødvendig av hensyn til etterforskningen. De som får kjennskap til forklaringen, plikter å bevare taushet om den. Dog kan Politidepartementet når viktige statsinteresser finnes å tilsi det, bestemme at forklaringen skal offentliggjøres.

§ 5. Den som rettsstridig nekter å avgi forklaring som foran omhandlet kan etter beslutning av Politidepartementet holdes i fengslig forvaring inntil han avgir forklaring. Dog skal i intet tilfelle i samme sak eller i annen sak angående samme gjenstand noen holdes i fengsel i et tidsrom utover 3 måneder.

§ 6. Personer som etter innkalling foretar reise for å gi forklaring for påtalemyndigheten eller politiet, tilkommer skyss- og kostpenger som bestemt for vitner.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 13 desember 1940.

Politidepartementet.

Jonas Lie.

R. J. Fuglesang.

Forordning om forbud mot utførsel av ved 13 desbr.
fra Møre og Romsdal fylke.

§ 1. Det er inntil videre forbudt å føre ved ut fra Møre og Romsdal fylke uten tillatelse fra Møre og Romsdal fylkesforsyningsnemnd. Dette gjelder også levering til oppfyllelse av salgs- eller leveringsavtale, inngått før denne forordning trådte i kraft.

§ 2. Overtredelse kan medføre straff og inndragning på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8; jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940.

§ 3. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 13 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

13 desbr.

I. Bruk av fangstinnretninger for tiur, røy, orrfugl, jerpe, ryper og hare vinteren 1940—41 er forbudt. Dog er det i tiden inntil utgangen av februar 1941 tillatt å bruke snarer til fangst av ryper i nedennevnte områder:

I Fyresdal, Mo, Vinje, Rauland og Hjartdal kommuner i Telemark fylke. I Bygland, Hylestad, Valle og Bykle kommuner i Aust-Agder fylke. I Åseral, Eiken, Fjotland, Tonstad og Øvre Sirdal kommuner i Vest-Agder fylke. I Nordli, Sørli og Røyrvik komuner i Nord-Trøndelag fylke samt i hele Nordland, Troms og Finnmark fylker.

II. Overtredelse av denne forordning straffes etter bestemmelsene i jaktlovens § 32.

Forordning om full lønnsutbetaling til 14 desbr.
timelønnte arbeidere i jule- og nyårshelga
1940—41.

§ 1. Bedrift som betaler sine timelønnte arbeidere lønn som for full arbeidsveke i jule- og nyttårshelga 1940—41 og som ikke ved avtale er bundet til å gjøre dette, kan i tida fra 16 desember 1940—15 februar 1941 uten ekstra betaling forlenge den alminnelige arbeidstid med sammenlagt den arbeidstid som går tapt ved de nevnte helgedager.

14 desbr. § 2. Arbeidsgiver som nytter adgangen etter § 1 skal snarest mulig ved oppslag i bedriften gjøre arbeidsstokken kjent med hvordan den tapte arbeidstid skal opparbeides.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 14 desember 1940.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

14 desbr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Herved bestemmes at den som i Drøbak by gjør seg en næring av å drive herberge derunder gjestgiveri og pensjonatvirksomhet, eller bevertning med mat og drikke fra 1 februar 1941 å regne skal ha bevilling.

18 desbr. **Forordning.** (Innenriksdepartementet.)

Herved stadfester som gjeldende inntil videre den av Dokka bygningskommunestyre, Opland fylke, vedtatte tilføyelse til vedtekten for bygningskommunen til bygningslovens § 26, i.

Tilføyelsen lyder så:

«Ingen tomt for boligbygging må bebygges med mer enn $\frac{1}{4}$ av arealet innenfor den regulerte byggelinje.»

Utgeber: Byråsjef C. Lampe.